

II Det er nemlig det allervigtigste for en lille pige - at hendes far har det godt, ikke hvad han arbejder med.

PEDRO MARTINEZ, SKOLELEDER RUDME FRISKOLE

Hokus pokus - nærvær!

KLUMME

Pedro Martinez, skoleleder Rudme Friskole

Alverdens dygtige illusionister, magikere og lommetyve udnytter menneskers manglende evne til at holde øje med flere ting på en gang. Tryllekunstneren ved hvordan, man afleder opmærksomheden, hvorefter han udfører sine gerninger til stor forundring for mange. Rigtig meget rå virkelighed trænger sig på i disse dage, valg i USA, covid-19, terror og 17 millioner mincks fremtid eller mangel på samme og så selvfølgelig også alle de komplikationer den slags udmeldinger har for vores hårdtarbejdende regering, når de glæmmer lidt "detaljer" omkring lovgivning.

Man kunne måske frygte, at selve mængden af nyhedsstrømme, mundbind og kasskader af valg, vi præsenteres for, kunne aflede vores opmærksomhed, så vi glæmmer at smile nok til vores børn, kramme dem og lege med dem, mens de netop udviklingsmæssigt er mest modtagelige for og tørstige efter særlig opmærksomhed. Selv den mest nidkære opmærksomme og kærlige forældre har sikkert svært ved at bevare fokus indimellem, med alle de distraktioner der omgiver os lige nu.

Samtidig er der, på godt og ondt, masser af tilbud om digitale fællesskaber, udspælerede spilplatforme designet til at fastholde børn så lang tid som muligt. Det kan ofte gøre selv den mest ivrige og velmenende forældre til et tvivlsomt og sekundært valg af selskab. Men det er en lumsk fælde og en glidebane, der giver travle forældre en let genvej, når børnene er parkeret i en verden af farverige dopaminudledende pixelverdener uden ende.

I SKRIVENDE STUND er den lille skole, jeg arbejder på indtil videre sluppet for smittede elever, forældre og ansatte. Dejligt at vi kan holde børnene i skole og er raske i Rudme. Det er vigtigt, fordi vi som i alle andre skoler, har uendelige mængder af viden, færdigheder og værktøjer vi gerne vil berige vores elever med og derfor selvfølgelig altid for lidt tid.

Rudme Friskole og skoler generelt er organiserede kærligheds- og opmærksomhedsfabrikker for børn. Vi gør os alle store anstrengelser for inden for regler og rammer, at børnene udvikler sig i en god retning, at de lærer så meget som muligt og bliver klar til at træde ind i fremtiden med de bedste forudsætninger muligt.

Alle vil elskes, men især børn har brug for opmærksomhed og kærlighed. De vil nok helst elskes af dem de elsker allermost selv, altså deres forældre. Men det er også fint at blive elsket af resten af deres familie eller af venner og andre i deres omgangskreds.

JEG ELSKER AT arbejde med børn, og jeg elsker mine egne børn. Min datter på 11 år er nysgerrig og en klog pige og som så mange andre piger og drenge på hendes alder møder hun verden med forundring og barnets følsomhed. Hun har aldrig før forholdt sig til minkbranchen eller ejet en pels, hun er bare glad for sin vinterjakke af nylon. Hun blev faktisk lidt ked af, at man slår dyrene ihjel for bare at bruge deres skind. At det var ærgeligt, at de søde dyr skulle dø før tid og mente, at man da kunne bruge skindene alligevel? Så så hun et klip, hvor en lille pige fra en minkfarmer-familie, der udspurgt om familiens situation fortalte, at det værste ved det hele var, at hendes far var så ked af det, og at hun håbede, at hendes far bare ville finde ud af, hvad han så skulle arbejde med i stedet for. Det er nemlig det allervigtigste for en lille pige - at hendes far har det godt, ikke hvad han arbejder med.

Det var min datter enig i, og da hun sagde, at jeg jo var glad for mit arbejde, blev jeg helt rørt. Ligesom jeg elsker min datter, er

jeg sikker på, at den lille piges far også elsker hende og i så fald skal det nok ende godt, uanset hvor de ender hende, når bare de er sammen. Sammen med min datter lykkedes det mig i nogen grad at skabe en fortælling eller historie, der gjorde den barske virkelighed omkring denne families situation, håndterbar og forståelig med et håb om en fremtid.

PÅ VORES SKOLE er fortælling en vigtig brik i vores dannelsesstrategi, og det er et virksomt greb i skolesammenhæng. Fortællingerne er mange og forskelligartede, men alle har det tilfælles, at de styrker vores fællesskab og giver børnene et intens nærvær. Fortælleren er 100 procent til stede, han eller hun må kende sin fortælling, og med øjenkontakt og næsten et fælles åndedrag bliver børnene inviteret ind i alle mulige universer. Historierne giver børn mulighed for at udforske deres eget indre og finde svar på spørgsmål om identitet, moral og den verden, de er en del af.

Når vores hjerner ikke er gode til at holde opmærksomheden på flere ting af gangen, kræver det, at vi laver nogle gode vaner og træffer bevidste valg i forhold til vores samvær med vores børn, hvis vi skal komme tæt nok på dem til at kunne fylde kærlighed på dem. I skolen gør vi os umage med at passe på børnene med nærvær som vigtigste værktøj. Som forældre skal vi gøre det samme indimellem. Så nu jeg vil lade verdener være verden, sætte Trump, mink og nyhederne på pause et øjeblik og dele en appelsin med mine børn.

+ En stribe engagerede midtbyboer skiftes til at skrive klummen "Mit Midtby".

Denne uges skribent er den 51-årige Pedro Martinez, der er skoleleder på Rudme Friskole, Bernehøve og Vuggesue. Han bor i et lille rækkehus i Svendborg med sine to børn på halv tid, Elva på 11 og Chus på 14 år.